

mænd. Nej, det ved jeg naturligvis godt, men Lærerne er indbefattede under dette Lovforslag, og det var derfor berettiget, om Lærerne var kommet med og havde deltaget i disse Forhandlinger, og vi bør have Lov til i en kort Udvalgsbehandling ogsaa at drøfte deres Mening om Lovforslaget.

Til Slutning kom den højtærede Minister ind paa de Udtalelser, som min Meningsfælle i Folketinget (Wulff) er fremkommet med i Gaar, og han spurgte, om jeg har set dem. Jeg skal dertil sige, at jeg er afskaaret fra at se dem, for jeg var ikke til Stede i Folketinget, og der foreligger ikke i Landstinget noget Fortryk af, hvad der er foregaaet der. Der har staaet noget derom i Bladene, men det, jeg har faaet ud af Bladene, er ikke det, som den højtærede Minister siger, men derimod, at det nævnte Medlem af Folketinget kunde være stemt for den glidende Skala, og han pointerede, at der muligt burde gives mere til Familier med Børn. Den Tanke er jeg for saa vidt ogsaa Tilhænger af, at man maaske kunde skelne, hvad man imidlertid ikke er kommet ind paa i selve Lovforslaget. Den fremsatte Tanke er ikke motiveret yderligere og kunde ikke nøjere udformes, da der var saa kort Tid, og det var blot en kort Tilslutning, det ærede Medlem gav til Hovedprincippet i det, som en anden æret Taler i Folketinget havde udtalt.

Finansministeren (Brandes): Angaaende det sidste Punkt vil jeg gerne sige til den ærede Taler, at han tager fejl, thi Fortrykket ligger paa hans Plads. (*Oluf Jensen:* Det er ikke omdelt her). Ja, det ligger i alt Fald paa min Plads, og ifølge dette sagde det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) om et andet æret Medlem, at denne havde Sympati for den glidende Skala og for større Bidrag til Tjenestemænd, som havde mange Børn. Og saa fortsætter det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds: „Jeg personlig kan sympatisere med det ærede Medlem, ganske særlig i det sidste Tilfælde, og maaske i begge de nævnte Tilfælde“. Altsaa det ærede Medlem siger der, at han har Sympati for det, som blev

nævnt af Folketingsmanden fra Fredericia (L. Rasmussen), at man skulde give mere til de lavest lønnede end til de højest lønnede. Men det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (*Oluf Jensen*) har jo den Anskuelse, at alle skal have lige meget.

Jeg har ikke sagt det, som det ærede Medlem lagde mig i Munden, at naar Regeringen var enig, kunde jeg ogsaa forlange Enighed af det konservative Folkeparti. Det er mig ikke ubekendt, at det konservative Folkeparti ikke mere er repræsenteret i Regeringen — det er for øvrigt ikke Regeringens Fejl, men det er det konservative Folkeparti selv, som ikke vil være der. Jeg har kun hævdet, at man i Fjor enstemmigt uden nogen som helst Indsigelse tiltraadte de almindelige Principper i Lovforslaget undtagen det Forhold, jeg har nævnt med Hensyn til Embedsmændene med over 5,400 Kr., der ogsaa skulde med ind under Dyrtidstillæget, men man frafaldt Kravet og gik ind paa Lovforslaget, som det forelaa. Saa er der dog i hvert Fald megen Rimelighed for Regeringen i at fremsætte Lovforslaget i samme Form, og den kan ogsaa vente, at man atter vil tiltræde det, som man var fuldkommen enig i at ville tiltræde i Fjor.

Oluf Jensen: Jeg vil give den højtærede Minister Ret i, at det maaske er rettest, at den højtærede Minister fremsætter Lovforslaget i den samme Form som i Fjor, men saa maa den højtærede Minister ogsaa indrømme, at vi har Lov til at komme med de samme Bemærkninger som i Fjor, og et af Hovedpunkterne var, at alle skulde være lige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Oluf Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.